

SOFTIBLUZ

Ena izmed nalog pri obravnavi domačega branja (knjiga SOFTIBLUZ, pisateljica Janja Vidmar) je bila napisati Tajin dnevnik. Dnevnik je napisalo osem učenk 8. razreda. Pri tem so sledile zgodbi Janje Vidmar, posnemale so njen slog pripovedovanja, besedišče oz. poskušale biti čim bolj prepričljive Taje. Ker se glavna junakinja skozi zgodbo spreminja, njeno razpoloženje niha, je to opaziti tudi v jeziku. V prvih zapisih je precej agresivna, groba, na koncu pa se pred nami odkrije nežna, občutljiva duša.

Darinka Ferenčak Agrež, učiteljica slovenščine na

OŠ Brežice

DNEVNIK

X1. maj 2006

Joj, danes je spet bila telovadba. Še dobro, a mi ni bilo treba telovaditi in prenašati vaditelja Peniča in da so bili tam moji kompanjoni.

Med glavnim odmorom so fantje pretipali sošolko Zvezdano od glave do pete.

O maj gat, ko sem jo držala za ovratnik, se mi je gnusil dotik njene rahlo vlažene kože na vratu. Ampak fantom se je čisto strgalo! Fuj, meni se je zdelo, kot da bi amebe mutirale zaradi strupenih odpadkov. Potem smo se odpravili proti telovadnici. Čez nekaj časa me je Frupi boksnil v ramo in nekaj bluzil. Joj dizaster! In potem so me še ogovarjali, kako so lahko mene, razumeš - mene, sprejeli v svojo klapo. Ko smo prišli v telovadnico, sta bili tam še Tisa in Peca. Ko je Tisa odpirala vrata, je Peca delala znake s prsti, da je nekaj našla. Ne vem, kaj.

Pri pouku sem spet razmišljala o pesmi Sanje v rimah. Samo sem morala rečt, da je o formuli 1. Že spet me je ta glupa razredničarka nadrla, shit, ej - ti rečem, prava tečka je. Ko sem še zmeraj razmišljala o pesmi, me je iz misli iztrgalo Frupijevo čvekanje. V bistvu mi gre ekipa za umret na jetra, ampak so edina sprejemljiva možnost na planetu.

Bye Taja

X 2. maj 2006

Danes je bil grozen dan. Začel se je s krvavo nadlogo! Vse dopoldne me je napihovalo, vijačkalo, gomazelo in črvičilo pod popkom. Če sovražim kaj bolj kot to krvavo nadlogo, še posebej, kadar me preseneti v šoli?! Kar ubila bi jo! Sovražim tudi zvok, kadar zabrizga piščalka - znak za telovadbo. Garderoba je prepojena z gnusnim vonjem po kislem zadahu, znoju in plesnivih šolskih copatih.

Vsa nejevoljna sem se danes spotikala po smrdljivi garderobi, polni nametanih bulerjev in superg. Povsod so bili kupi jop in mikic. Med glavnim odmorom sem šla na džoli.

Trzo ga je spet čopnil fotru. Bojan verjame, da je ptičji drek na rami pomeni denar.

Verjetno zato, ker varčuje za novega gambič advancea. Zadevanje ni v skladu z mojo

filozofijo. Ker jaz vzamem samo, kar dam. Zato sem iz svojih moških kavbojk z gumbi na šlicu potegnila zmečkano škatlico. Kar z zobmi sem zakavljala camel brez filtra. Tako sem definitivno zgledala bolj izkušeno. Normalno, da mi nihče od fantov ni podal ognja, saj si svoje cuclje prižigamo sami.

Pička, je blo vroče danes. Alina pa še kar nosi štumfe. Takšno vreme, pa še kmal bo konc pouka in smo se odločili it kr špricat. Mrki in Trzo sta razmišljala samo, kako naredit bombo ali dinamit. Frupi je kot vedno sanjaril o Alini in njenih tangicah z vsebino vred. Nakar se pojavi Alina in mi zabiča, naj se neham štulit po garderobi in da sem lezba. In samo zato, ker sem iskala njene tangice za Frupija.

Naenkrat zaslišim krohotanje. Mi je blo vse jasno. Po kavbojkah mi je pritekla menza. Auuu! Ponižana sem stekla domov. Hotela sem oprati umazane kavbojke. Pozabila sem zakleniti kopalnico. V tem času je vstopil fotr in mi potacal krvave kavbojke.

»Beeeejž ven!« sem zatulila in ga pošpricala s tušem. Mislím, človek še na sekretu nima miru. Neandertalec eden!

Končno sem imela mir, da sem si oprala kavbojke. Za šamponom sem našla tampone. Hotela sem jih uporabiti, vendar me je mat svarila, da lahko poškodujejo deviško kožico. Zato sem raje posegla po dobrih starih vložkih. Končno sem se počutila varno.

Popoldne sem sestavila intervju za glasbeno skupino - če slučajno katera pride mimo. Mat je prišla domov z noro idejo, da bi mene in Barbki poslala v eko tabor. Ni teorije, da bi jaz šla. To je huje kot v peklú. Meni ne bo nihče zradiral načrtov za poletje. Sploh pa ne s tem eko drekom. Nato pa še Barbka s svojo izjavo, ki me je razkurila. Fak! Rekla je, da se po šoli govori, da šlatam punce. Mislím ... Ja, današnji dan je bil ...

Bye Taja

X 3. maj 2006

Danes je bil obupen dan. Šli smo v neko restavracijo bogu za hrbtom. No, sej mogoč bi bilo vse dobro, če me natarica ne bi zamenjala za fanta. Ne moreš si predstavljati, kakšno ponižanje je bilo to. Mar bi morala gola okrog hodit, da bi vedeli, katerega spola sem?! Zadnji tedni pred počitnicami so res en velik šit. God help me, če bo šlo tako dalje, bom še v depro padla! Grozno. No, in zdaj še en dokaz, da je Barbka en »super freak«. Skozi lupo je preučevala pico. Ma krejzi, ti pravim. Potem je pa moja ljuba mat začela govoriti o nekem taboru. Mislita, da me bosta pomehkušila, če me pošljeta v tale eko drek, ampak očitno ne vesta, da je njuna Taja preveč trdoglava, da bi njun plan uspel. Kakorkoli že, to popoldne sva s Frupijem zvila cigareto iz suhega listja, po Frupijevi razlagi - iz volčje češnje. In ko sva prismočila vršiček, je še deset metrov stran zasmrdelo po driski, fuj! Izpadla sva totalna kretena, ko nama je Mrki (sprehajal se je z neko mamino kolego) povedal, da je to listje od breze, šit no! Sej ni čudno, da mam same cveke pr biologiji. No, mogoče se je pa zlagal. Zdej je pa time to say, goodbye!

Bye Taja

X 4. maj 2006

Danes naju je mat šla prijaviti na Zvezo prijateljev mladine. In ko je mat govorila z unim tipom v pisarni, so se mi po glavi motale Kosobrinova lekarna, Bedančeva planšarija, Rožletove vragolije, Pehtina joga! Joj, Taja spremenila se boš v takega freaka, kot je Barbka. Ma kaj moja mat študira? S tem denarjem, ki ga je vložila v ta eko drek, bi mi lahko bobne kupila PLUS činele! Mislim, totalna groza. Ko je mat doma razlagala o Kosobrinovi lekarni, se mi je skoraj zmešalo. Foter mi je težil, da sm nehvaležna. Halo?! Saj jih nisem sama prosila za tale naci lager. Sama sta me tja poslala. In pol sta se še foter pa mat začela pričkat, ali imam jezik po mat. Naša familija je res en svet brez komentarja. Čez neki časa, ko so na radiu zavrteli Presleyja, je foter začel tuliti »Lav mi tender!« Fak no! Ma zdej si prisežem, da se nikoli, ampak res nikoli ne bom zaljubila. Ni šans! Kje jima je logika? Pred tremi sekundami sta se pričkala, pol ju pa vidiš, kak se rolata po dnevni sobi, da se tepih gužva. Kr neki! In ko sem mislila, da bolj čudno ne more bit, zacvili Barbka iz sekreta: »Zakaj ni noben kupil vece papirja?!« Nič, grem spat. Baj, baj. God bless you!

Taja

X5. junij 2006

Frupijeva usta je spet zadeval infarkt od govorne vaje o Alini. Mislim, dizaster, kak je ta Frupi obseden z Alino. In potem so mi še rekli, da nisem še nikol videla jošk v živo. Jaz? Lastnih prsi, ki na mojo grozo vsako jutro še malce zrastejo? Nisem hotela, da me zamenjajo za fanta, ampak le za punco nisem hotela obveljati. Zato me Frupi šteje med srednji spol. Džiii ... kam me prišteva ekipa?!

Potem sta v bližino prifrotali dve hihitajoči se stvarci. Črnolaski sem bila všeč, saj sploh ni vedela, da sem punca. Mislila je, da sem tipček. O, Bog! Hitro sem rekla Frupiju, da se dobiva ob desetih na pešpoti ...(!) Ko sem prišla domov, sem nabila zvočnike na MAX in si v merilnem vrču zmešala vanilijev liker, pomarančni sok in šveps. Stari, to je bila ubijalska kombinacija! Zvečer me je Mrki odvedel do teniških igrišč. Naprej sem mislila, da greva igrati tenis, toda ne. Mrki je razmaknil veje in vprašujoče sem se zastrmela čez njegovo ramo. O maj got, spolna sla, ko jo je izraževala dvojica na tleh, se mi je zdela bbbbljuvalno butasta. Ampak pred Mrkim sem morala izraziti sveto navdušenje. Potem sva šla na igrišče. Tam je bil tudi Frupi. Ko sva zaslišala nezadržano stokanje, je Frupi končo dvignil »zeleno zaveso«, Tny, god! Frupiju se je prelomil glas, ko je povedal, da je to Alina. Potolažila sem ga, da Alini itak iz ust smrdi po gnilih rožah! Hihhi ... Sprva je bil tiho, potem pa je tudi on to potrdil in se nasmehnil. To je bilo to največ, kar je zmožel.

X6. julij 2006

Nastopil je dan odhoda. Starša sta torej zmagala.

Barbka je visela na fotru kot en robček v prevelikem anoraku in v novih supergah, ki so ožulile njene nežne nogice. Med potjo pa je delala še seznam komadov za svoj rojstni dan. Mama je na sebe vrgla lanen plašč in salonarje. S prisiljenim nasmeškom je nadzirala prihod družine na zbirališče tabornikov. Jaz sem v tej popolni družini izstopala, ker sem se oblekla, kot da je zunaj minus deset stopinj Celzija in bila zelo kisle volje, ampak se nisem preveč obremenjevala s tem. Vendar sem za ugled naše družine nasmešek sestavila v puzzle. Ta ekološki tabor je kot samica, v katero me zapirata mat pa fotr, ker mislita, da mi bodo studenčica, biološka hrana in visokogorska svetloba koristili, meni pa to samo škoduje. Mat se je potrudila in mi spakirala cote, fotr pa mi je odstopil svoje špegle. Ampak ko sem na zbirališču videla te vreščeče nablindirane smrkle, sem si mislila: O džii, kaj bom tam sam med norimi kravami? V nožnem prstku me je zgrabil krč. Te frajle so se po dve ali tri sprehajale od skupine do skupine in podžigale z hihitanjem in podepiliranimi pazduhami. Med njimi je bila ena s francosko manikuro. Men kej takga dat na nohte ne bi niti padlo na pamet, pa še lasni podaljški - fuj.

Mat medtem še kar sanja, kaj vse bi mogu pregnat svež zrak. Nekaj je zapiskalo in vsi so stekli mimo mene in se nagnetli okoli dveh goril. Tamanjša nas je pozdravila in se lepo na široko nasmehnila. Povedala je, da ji je ime Viktorija. Nekje v daljavi se oglasita dva, eden izmed teh pove, da mu je ime Vojc, ter razlaga, da so v eko taboru pravila zelo stroga - nič mobilov, nič fotoaparatorov. Nekaj staršev se je pritožilo, vendar so jih pomirili, da je tako boljše. Potem se je oglasila Viki, ki je vprašala Barbko: »Kako ti je pa ime?«

Barbka ji pove in mene predstavi kot svojega brata. Kar razčetrila bi jo!

Objela sem mat in fotra in se poslovila. Na avtobusu pa ... Barbka se je pogovarjala s sosedo, princeske so opazovale tipčke, drugi pa so peli Kekčevo pesem, ki mi gre zelo na žice in je ne pojem rada. Izvedela sem, da je francoski manikuri ime Linda. Potem sem zagledala Lana, fanta z bisernimi odsevom v očeh.

Zaspala sem.

Zbudila me je Viki, ki je precej glasno rekla: »Prispeli smo.« Dokler sem se povsem prebudila, so zunaj že vsi nadlegovali Vojca. Pobočje, kjer je ta tabor, je na videz zaraščeno ter ne duha ne sluha o civilizaciji. Privlekla sem prtljago do kupa in se razgledala po taboru. Tu je vse tako eko ... Če oni mislijo, da bom jaz tukaj prala rože in razkuževala polže, se zelo motijo. Predlagali so nek večer v rezanju brezovih šib. V to so hoteli vključiti celo Barbko, vendar sem jim rekla, naj jo samo pri miru pustijo. Nekaj idej je bilo dobrih, vendar nič ni izvedljivo brez žage. Bil je zelo vroče in Viki si je zaželela, da bi starša poslala v tabor ob morju, kjer se učijo surfati. Na koncu sem od dolgočasje pograbila nahrbtnik in se odpravila v gozd ter zapela Kdor vesele pesmi poje

...

X7. julij 2006

Mislím, kaj je morala njena špičasta rit plesat pred mojim nosom?!

Frupi, Mrki, Trzo! HELP!!! Dvojni k, ha? Ta pa je bla dobra(kukluxklan), hehe ... st itak da mam ogenj, moj zvesti zippo!!

Po bio kosilu je blo super, vsaj meni. Barbka je s svojimi frendicami barvala risbe na steklo - kakšna beda!

Džiii, spomnla sm se neki ful cool! Jorg je je spal na klopci, ko sem pršla do njega in razmišljala, če ima kak mikročip vgrajen v vratnem vretencu. In če bi senzor zaznal premikanje pred njegovim nosom, bi ga vrglo pokonci in njegovi prsti bi pristal v mojih očeh. Hah, kaka domišljija! Po žepih sem iskala špegle za varnost in namesto njih našla flomastr!

Pomislila sem: Če bi naredila kakšno bedarijo, bi fotr moral prit po mene. Snela sem pokrov s flumastra ... Jupí, Frupi prihajam! Začela sem risati po Jorgovi faci. Ko začneš, ni več poti nazaj! Še dobro, da se takrat Jorg ni zbudil, ko sm jst risala umetnijo: žensko in moško mednožje. Pol pa sm naenkrat odkrila, da Vojc stoji za menoj. Morala sm mu razložít, »da to nism bla jst«. Vojcu! Jorg se je zbudil in opazil, da vsi stojijo v polkrogu okoli njega. Linda mu je ponudila ročno ogledalce.

Dragi dnevnik, če bi ti to vidu, bi crknu od smeha! Skoraj bi me dal iz kože! V glavnem, ni mi uspelo, fotr ni pršu po mene! Deepshit! Zvečer pa spet morm trpet visenje s poparicami!!! Gr,gr ... Veš ta naci lager je terrible!

Bye Taja

X8. julij 2006

Domna je danes zanimalo, al sem baba al dec. Ej, mislim ... Pa Linda bi me tud rada dala med dedce. Predlagala sem, da bi zgasnli v dolino, pa ni bilo pravega navdušenja. Ko sem slišala, da babe nimamo »pametnih« idej, sem predlagala tekmo v najdaljšem zalizovanju. Merili bomo s štoparico. Jst mam stvar naštudirano. Ampak, kje bomo dobili kakšen drink? Kdo se bo trzen zaslinil? Fantje so bili od hormonov čisto omotični. Lan. Bil je kot kakšen viking. Svetli lasje so mu padali na oči. Njegova mikica je bila brez madežev. V svetlomodrih očeh mu je plaval srebrn prah.

Prečekirala sem vsak njegov gib. Njegov pogled pa se ni mogel odlepiti od Lindinih porjavelih nog. Avejtumač!

X9. julij 2006

Po večerji sem zapustila tabor. Nihče se ni zmenil zame. Med smrekami je bilo temačno, dišalo je po smoli in grenivkah. Ravno sem hotela v svojo beležnico napisat nekaj verzov, ko sm za sabo zaslišala Lindo. Tri poparice so me napadle, najhujša pa je bila Linda. Da se bojim fantov, da se še z nobenim nisem zalizala, da si nikoli ne bi upala spati s fantom. Pritisk mi je narasel. Ne da bi kaj razmišljala, sem bleknila, da bom prej spala s fantom kot ona. Bla sem prehitra. Zahtevala je stavo. Stavili sva, katera bo prva. Tu, v taboru. Džiii, oblila me je mrtvaška zona. Povedala je, da je ona že izbrala.

Lana. Ker itak ne more odlepit oči od nje. Blažka in Poli sta bili priči. Želodec se mi obrača od panike. Predaleč sva šli.

X10. julij 2006

Šit, ej, ti rečem! Kaj mi je bilo tega treba? Najprej ta naci lager - in to ravno z Barbko, pa Linda in Lan, lazalizovanje in O.R.L (operacija razdevičenje laze).! Bravo, Taja, super! Bleknila si ven najbolj ogabno, najbolj gnusno možnost. Ampak naredila bom to, ni šans, da ne bi! Ta zippo mi je priča. Drugače bom izpadla še večja budala, totalna luzerka, Mona Taja, za kogar me ima že zdaj. Džiii, da sem šla v ta naci lager, v ta eko drek! Ampak moram, moram, moram ... Linda to hoče, ta, ta francoska manikura, ta važička, z lasmi namočenimi v blond! Ta pijavka mi skače po jetrih, da bi jo najrajši zbokkala v te njene boke in rit, da bi ji tako otekla, da bi se njena mat čudila, da se je v tem eko dreku tako zredila! Itak, da bo zacvikala z Lanom, ko pa jo ta gleda, kot da je ena izmed sedmih svetovnih čudes.

Lan ... zakaj bi ga najraje kar požrla z očmi? Zakaj se oziram za njegovim brezzveznim mnenjem? Zanj mi je tako ali tako vseeno. Najbrž. Šit, šit, šit! V kakšen šajze šit sem zabredla - in to s svojo ljubo, predrago sestrico Barbko! Pa ne v drek, v drisko, ker se iz dreka lažje ven pride, v driski pa crkneš od amoniaka, od NH3! Džiii, se pa res lepo izražam. Pa ekipa?! Itak, da bom zdaj izobčena, da jim ne bom več enakopravna (kar sicer tudi do sedaj nisem bila), da bom na repu družbene lestvice. God, help me! Plis! Vse skupaj je en sam šit. Pri zippotu, da je res. Avejtumač je vse skupaj - in očitno nekaj časa še tudi bo.

Bye Taja

X11. julij 2006

Danes smo šli na nek butast izlet. Bilo je dolgočasno za crknit.

Ravno smo se vrnili. Vmes smo se zmenili glede zalizovalnega prvenstva, nocoj bo. 'Na srečo' je moja mala sestrška nadloga slišala pogovor. Seveda se je hotela pridružiti s svojo plastično kolegico Bimbo (barbiko), a jo je Lan prepričal v nasprotno ...

Lan... že njegovo ime se sliši kot pesem... do nikogar prej še nisem gojila take vrste čustev. Tega nadležnega gomazenja po trebuhu, kot da bi v želodec zapičili dve naelektreni žici in me nato stresali z elektrošokom. Ljudje tej stvari pravijo metuljčki, a meni se zdi ta izraz precej mil v primerjavi s tem, kar čutim jaz ...

Šit. Še malo pa se bom začela spreminjati v Lindo.

Lan je bil do sedaj neverjetno tih. In zasanjan. Ko smo se dogovarjali za zalizovanje, je ostal brez para (!) in jaz, čudakinja, se nisem ponudila, da bi bila v paru z njim. Zato pa sem sedaj z Vanetom. Kreten se je dotaknil moje leve joške, zato sem ga na mestu

zmlatila. In prav vesela sem, da se še spomnim pretepati. Tale naci lager me je namreč že čisto pomehkužil.

Grem sedaj, s Poli greva prečkirat prizorišče polnočnega dogajanja.

Taja

S Poli sva se vrnila z 'obhoda'.

Pogovarjali sva se o njenih bolečih spomnih, namreč o izgubi njene nedolžnosti z nekim tipom Snekijem. Njena zgodba se me je kar malce dotaknila, a ne dovolj, da bi kar takoj odnehala z O.R.L. Kakorkoli že, dala sem ji svoj talisman, srebrni obroček, kot nekakšno povračilo, in zdi se mi, da ji je to ogromno pomenilo. Potem je zajokala. Zatem sva se odpravili nazaj v tabor in na poti nazaj krepko ostrmeli. Linda je namreč v razkrečenem položaju visela (ja, dobesedno vise/a) na plezalni steni, z ritjo izbočeno navzven in odkrito osvajala Vojca. Fak, sem pomislila v tistem trenutku, tale pikzigmerica bo zmagala, če se ne podvizam. Barbka je tu.

X12. julij 2006

Tekme v zalizovanju ni bilo, ker je 'ljubezenski travnik' razmočilo na tisoče drobnih kapljic - ta smotani dež.

Namesto tega pa se je zgodilo še tisoč drugih stvari. Med drugim tudi iskalna akcija moje male sestrice, ki se je izgubila med iskanjem rože mogote. Našla sem jo nekje visoko, na samem robu skalnega previsa. Ona je našla rožo mogoto, jaz pa sem svojo za vedno izgubila.

Zmagala sem namreč - **Operacijo Razdevičenja Laze**. Včeraj zvečer. Na opazovalnici. Z Lanom.

In trenutno sploh več ne vem, kako se počutim. Ali obžalujem svoja dejanja? Mogoče... mogoče ne. Ne vem, kaj naj si mislim o celotni zadevi. Najbolje, da jo prespim in o tem razmišljam jutri. Sedaj sem namreč ful utrujena. Krejzi.

Taja

X13. julij 2006

Zakaj prav jaz? Kako sem lahko to storila? Ti ne veš, kaj se lahko zgodi, če se preveč prepustiš družbi. Počutim se tako umazano, izkoriščeno, kr utapljam se v solzah.

Počutim se, kot da sem zaprta v kletki, kričim na ves glas, nihče pa me ne sliši. Zdaj imam mir pred Lindo. Ta se že ves dan hvali, kako sta se imela z Vojcem genialno! A vse skupaj je debela laž. Mene so sumile, da sem zmagala na O.R.L. stavi. Povedala sem jim, da sem bila na opazovalnici, ter zmago prepustila Lindi. Nisem hotela, da zvejo now wey. Barbka je imela super idejo, da greva posaditi rožco. Čutila sem, da je čas za

spremembo. Z Barbko sva imele great bonding. Ko sva prišli v gozd, sem ugotovila, da tako lahko tudi ostane. Počutila sem se kot ptiček, ko se izleže iz jajca in hoče poleteti. Trudi se, vendar ne zmore. Ko pa globoko v sebi sliši ZMOREŠ TO, potem kar svobodno poleti. O ne, v kaj se spreminjam? V punco.

Taja

X14. julij 2006

Jutri odhajamo. Konec je.

Zabavali smo se ob vicih ekipe in prepričljivem Lindinem laganju. Domen bi rekel, da punce razmišljajo samo o veš čem! Potem je prišlo na dan vse glede Linde in njenega laganja. Ogovarjali so Lana, da je zaljubljen. Postala sem rdeča kot zrelo jabolko. Dan se je končal s pogovorom s Poli. Razkrinkala sem se, da pišem pesmi. Tudi sama sem pesem, pesem o svojem življenju. Pravkar se je spremenila in je še vedno nedokončana.

Taja

X15. julij 2006

Ta pogled, tako sijoč, tako srečen ...

Zdaj, ko ležim v domači postelji, te držim v rokah ter zapisujem svoja dejanja in čustva. Pogledam v zvezde, se spomnim njegovega sijočega, srečnega pogleda. Ko smo se predzadnji dan učili vozlov, koristnih v življenju v naravi, sem imela nek filing, da se bo zgodilo nekaj nenavadnega. In glej! Samo obrnila sem se in ga zagledala, kako hodi proti meni. O, my god! Ti lasje, ta srajca, kako naj ti to povem ... Nič ni bilo več pomembno, niti moj zippo, ekipa, znoj, avtomobili ... Samo da me je držal na očeh, me oživiljal s svojimi pogledi. Zdaj sem prava punca, o, men! Zmotil je vodnika in mu povedal, da me rabi! Kaj pa mene rabi, mene, o šit! Ko sva stala drug ob drugem, je prostor zapolnil z glupim vprašanjem: "Zakaj mi nisi povedala, da si nedolžna?" Kaj naj mu to kr povem: Čuj, nedolžna sem, big dil! Zato sem mu raje rekla: »Kdo ti je to povedal!« Kri na mikici me je izdala. Počutila sem se kot Zlatorog, ne roža mogota. Kot da mi nekdo v hrbet zabija z nož, jaz pa mu vsa vesela to dopuščam. Ko je Lan slišal za stavo, je moralo priti do laganja. Vprašal me je, zakaj sem ga izbrala. Jaz pa kot zabita v zemljo ... Počasi se mi je začel približevati, dihal je vame, se me dotikal, božal po hrbtu, počutila sem se božansko. Njegove ustnice so sprožile poljub. To je bil zagotovo poljub mojega življenja.

Predlagal je, da bi se bolj zblížala, jaz pa sem mu kar brez razloga rekla: Mogoče čez par let, ko bova starejša.

Potem je bilo vse po starem. Barbka se je poslavljala od svojih čvekavih prijateljic, ekipa pa je hotela razvedriti Lana. Jaz pa sem končala pogovor z Lindo o štacunah in www. ... in tudi o skejt parku. Potem sem se obrnila in si rekla:«Oh, še en pogled, saj me ne bo ubilo.»

Zopet me je očaral s svojimi očmi ter me spomnil na tisto nevihtno noč.

Ta naci lager me je spremenil v punco, me spoznal z zakon ekipo, mi dal veliko slabih in dobrih izkušenj z Lanom in s samo seboj. Naučila sem se, da na svet lahko gledaš tudi s srcem ter z nasmehom.

Da veš, veliko bolje je biti punca kot fant. Ta čustva, pogledi, poljubi Navzven zgledam kot grda knjiga, ko pa me odpreš ter spoznaš mojo vsebino, se lahko nasmehneš ... Imam pa še veliko nepopisanih strani.

TOKRAT TI PIŠEM ZADNJIČ.

YOUR TAJA

Dnevnik so po knjigi SOFTIBLUZ napisale:

Špela Prah, 8. c

Ines Jankovič, 8. c

Adrijana Lorber, 8. a

Valentina Vegelj Strašek, 8. a

Ester Verstovšek, 8. a

Valentina Levak, 8. a

Sandra Dukić, 8. a

Ines Hovič, 8. a

Pismo pisateljice Janje Vidmar:

X 15. julij 2006

Draga Taja,

vidiš, šele zdaj, ko so te v roke dobile osmošolke z OŠ Brežice, spoznavaš, kako si ga lomila. Leto mlajše so od tebe, pa te težko posnemajo v traparijah, ki si jih počela. K sreči boš z vsakim mesecem in letom pametnejša in nekoč boš spoznala, da si pravzaprav imela še srečo. Kljub stavi se ti je po svoje zgodilo nekaj lepega in toplega in pomembnega – začela si razumeti druge, sporoči skrbi za sestrico je izpuhtela je tvoja sebičnost in kot so ti podtaknile simpatične osmošolke: naučila si se na svet gledati z nasmehom in s srcem. Kajti kadar se nehaš krčevito braniti in upirati za vsako ceno, se ti začenjajo dogajati tudi dobri ljudje in dobre stvari. In ko boš vzljubila sebe, boš

spoznala, da nisi grda knjiga, ampak najlepša in najdragocenejša nagrada, ki lahko doleti katero koli knjigo. Nasmeh pa itak polepša svet, ne le enega samega človeka.

In seveda je super biti punca, ker punce rulajo, fantje pa lulajo ...

Janja